

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 9518100247
Dátum vydania rozhodnutia: 12. februára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9518100247.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obžalovaného V. C. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/, ods. 3 písm. b/ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i/, § 140 písm. b/, c/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 12. februára 2019 v Bratislave, o sťažnosti obžalovaného V. C. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. januára 2019, sp. zn. BB-4T/36/2018, Y.

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného V. C. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“ alebo „súd“) uznesením z 29. januára 2019, sp. zn. BB-4T/36/2018, rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. senát 4 T v zložení z predsedu senátu JUDr. Igora Králik a členov senátu JUDr. Oldřicha Kozlíka a JUDr. Petra Pulmana, LL.M. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému V. C. a spol. vedenej na špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-4T/36/2018.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o námietke zaujatosti obžalovaného V. C. rozhodoval senát 4T špecializovaného trestného súdu na hlavnom pojednávaní 29. januára 2019 v zložení predseda senátu JUDr. Igor Králik, členovia senátu JUDr. Oldřich Kozlík a JUDr. Peter Pulman, LL.M., ktorému senátu bola trestná vec pridelená zákonným spôsobom prostredníctvom elektronickej aplikácie pod sp. zn. BB-4T 36/2018. V písomnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyplýva, že predseda senátu JUDr. Igor Králik, členovia senátu JUDr. Oldřich Kozlík a JUDr. Peter Pulman, LL.M. sa vo veci necítia zaujatí, lebo nemajú pomer k prejednávanej veci ani k osobám uvedeným v ustanovení § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

Ďalej súd uviedol, že okolnosť, ktorá podmienila podanie námietky sa mala stať na hlavnom pojednávaní dňa 28. januára 2019. Nešlo o námietku, ktorá by bola založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, dôvodom námietky nebol procesný postup súdu v

konaní a nebola založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný namietol priateľské vzťahy prokurátora JUDr. Petra Kysela so senátom 4T, nakoľko dňa 28. januára 2019 po skončení hlavného pojednávania v čase približne o 18.00 hod, keď opúšťal pojednávaciú miestnosť súčasne aj s prokurátorom JUDr. Petrom Kyselom, tento sa pozdravil s predsedom senátu formou „Ahoj Igor“, čiže formou tykania a z toho usúdil ich spoločný, pravdepodobne priateľský vzťah. Zároveň poukázal aj na vedenie zvukového záznamu z hlavného pojednávania.

Ďalej z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že na výzvu predsedu senátu sa k prednesenej námietke zaujatosti ihneď na hlavnom pojednávaní 29. januára 2019 vyjadril prokurátor tak, že poprel tvrdenia obžalovaného. Prokurátor uviedol, že sa po pojednávaní chvíľu zdržal, lebo sa balil a keď odchádzal, tak sa senátu pozdravil slovom „dovidenia“ s tým, že si overoval, či hlavné pojednávanie bude pokračovať nasledujúceho dňa o 09.00 hod. S obžalovaným, resp. eskortou sa stretol až na prízemí pri členoch justičnej stráže, keď vychádzal z budovy súdu.

Špecializovaný trestný súd dospel k záveru, že námietka obžalovaného je neoprávnená. Uviedol, že skutočnosti uvedené obžalovaným sa nestali, nemohli byť preto ani zaznamenané na zvukovej nahrávke v zmysle § 61a Trestného poriadku, ako sa obžalovaný mylne domnieva. Zdôraznil, že zvukový záznam sa vypína bezprostredne po skončení hlavného pojednávania. V čase odchodu obžalovaného, justičnej eskorty a obhajcov, bol zvukový záznam vypnutý. Uviedol, že skutočnosti tvrdené obžalovaným sa nezakladajú na pravde, pretože v čase, keď prokurátor po skončení hlavného pojednávania opúšťal pojednávaciú miestnosť sa v nej už nikto z obžalovaných, justičnej eskorty a obhajcov nenachádzal. Zo zvukovej nahrávky teda nie je možné potvrdiť, ani vyvrátiť akýkoľvek pozdrav prokurátora. Špecializovaný trestný súd potvrdil, že prokurátor sa pri odchode z pojednávacej miestnosti pozdravil senátu iba slovom „dovidenia“. Zároveň bol toho názoru, že zo strany obžalovaného išlo o ďalšiu z jeho obštrukcií.

Obžalovaný V. C. podal priamo na hlavnom pojednávaní 29. januára 2019 sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu, ktorú dodatočne písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd ako súd nadriadený (§ 192 a nasl. Trestného poriadku), po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná (§ 32 ods. 4 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) a v zákonom stanovenej lehote. Na podklade podanej sťažnosti najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 32 ods. 4 prvá veta Trestného poriadku proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, po jej podaní sa vykoná len nariadený úkon trestného konania s výnimkou rozhodovania vo veci samej a úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania.

Podľa § 32 ods. 5 písm. c/ Trestného poriadku o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 rozhoduje nadriadený súd v senáte, ak ide o rozhodnutie samosudcu, predsedu senátu, senátu súdu prvého stupňa alebo sudcu pre prípravné konanie.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Najvyšší súd sa v predmetnej veci stotožňuje s argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Najvyšší súd dodáva, že vylúčenie sudcu v zmysle § 31 Trestného poriadku predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nesmie byť nikto odňatý zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť sudcu aj súdu ustanoví zákon. Sudcu preto možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania v pridelenej veci iba celkom výnimočne, a to iba zo závažných zákonných dôvodov uvedených v § 31 Trestného poriadku, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom, objektívne a nezaujato (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 2/05 z 20. apríla 2005).

V zmysle súdnej praxe treba pritom pomerom k prejednávanej veci rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby. Naproti tomu pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. V súvislosti s nestrannosťou možno rozlišovať subjektívny prístup, ktorým sa zisťuje, čo si sudca myslel pro foro interno, a objektívny prístup, ktorým sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby sa vylúčili akékoľvek pochybnosti v danom smere. Najvyšší súd poukazuje na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej nestrannosť musí byť preskúmaná zo subjektívneho hľadiska, teda vzhľadom na osobné presvedčenie a správanie sa konkrétneho sudcu, rozhodujúceho vo veci, a taktiež z objektívneho hľadiska, čo znamená preskúmanie, či sudca poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie oprávnených pochybností o jeho nestrannosti.

Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tak tu obžalovaný neuviedol žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by - aj s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenie - boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci, a v dôsledku ktorých by teda bolo možné uvažovať o ich zaujatosti. Navyše z vyjadrení sudcov špecializovaného trestného súdu je zrejme, že žiaden z nich voči obžalovanému necítia zaujatosť.

V danej trestnej veci neexistujú žiadne ďalšie skutočnosti, na základe ktorých by mohol najvyšší súd spochybniť nezaujatosť sudcov špecializovaného trestného súdu. Sťažnosť obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil ako nedôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

